

MIDNATTSPROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

Maranathamöte i Folkets Hus, Stockholm.

LÄS I DETTA NUMMER

PER-OLOV FÄGERHOLT: Väckelsens väg

NILS WESTBERG: Såsom i en spegel

IVAR RUDGARD: Förnyelse dag efter dag

RUDOLPH SATHER: En moder för många

Dessutom: Glimtar från "veckan" i Norrköping, vittnesbörd etc.

NR 6

15 – 31 MARS 1967

PRIS 1.10

Midnattsropet –

organ för andlig väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på närmaste postanstalt genom inbetalning på postgironr **57 16 20** på postens tidningsinbetalningskort, eller genom skriftlig hänvändelse direkt till tidningens exp. Abonnemanget (ej gåvo- och billighetsprenumerationer) gäller tills uppsägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24:—, halvår 13:—, kvartal 7:—. Lösnummer 1: 10. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02, 31 71 35.**

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, såsom vittnesbörd om personliga upplevelser, rapporter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Hall's Boktr. AB, Jönköping 53616 - 1967

Aage Samuelsen har med sina "mirakelmöten" i Örebro och Stockholm med angrepp på Maranataväckelsen väckt en del frågor. Nerikes Allehandas intervju med Arne Imsen och Agne Bark här nedan klarlägger.

□ □ I fredags hölls ett religiöst "mirakelmöte" i Örebro. Där gick pastor Aage Samuelsen till angrepp mot pastor Arne Imsen, som dock tar det hela lugnt. På onsdag blir det ett nytt "mirakelmöte" där både pastor Samuelsen och Målle Lindberg ska delta. Och på torsdag har Maranataförsamlingen i Örebro möte med medverkan av pastor Imsen.

Jag fruktar inte "mirakelmannen" säger Arne Imsen

— Det är inte så allvarligt, säger pastor Finn Arne Imsen, Stockholm, med anledning av de utfall som riktades mot honom vid "Mirakelmötet" som hölls i Örebro på fredagen. Och den förmenta "petrianska" diktatur som jag sägs vilja föra begränsar sig i så fall till Maranataförsamlingen i Stockholm. Jag känner inte till någon grundare av Maranata, ingen maranataledare för hela Sverige och inte heller någon interkandinavisk ledare.

Hela resonemanget om ledare saknar grund, anser pastor Imsen. Eftersom det inte finns någon "riksledning" för Maranata så går det inte att tala om utbrytning. Varje församling är enligt pastor Imsen en egen enhet som har rätt att utforma sin verksamhet som den själv tycker. Men trots detta finns det en ideologisk samhörighet mellan de olika församlingarna och genom predikantutbyte sker en ständig växling av erfarenheter och råd.

— Alla har rätt att ha möten som de själva vill ha dem.

Aage Samuelsen tyckte vid mötet i Örebro att de svenska Maranata-medlemmarna slappnat av och rättar sig för mycket efter vad massmedia säger. Pastor Imsen är av den motsatta uppfattningen. Efter programmet i TV om maranatomöten i Stockholm har det skapats en ännu homogenare front som håller ihop av ideologiska skäl.

— Alla kämpar vi för den fundamentala saken som religions-

friheten innebär, säger pastor Imsen. Och kritiken mot oss har medfört att vi upplever en ökad aktivitet och tillslutning.

På tal om detta framhåller pastor Imsen även att målet inte är att nå en ökad koncentration utan istället att få en sådan stor decentralisering som möjligt för att nå ut till folket. Under de två sista åren har man runt Stockholm byggt upp flera nya församlingar i de växande förorterna.

— Aage Samuelsen är ett norskt problem som inte har något att göra med oss i Sverige. Det måste klaras upp där. Och hans påstående om att jag skulle ha sökt honom tre gånger kan inte betyda något annat än att det finns ännu en Arne Imsen. Jag tycker att har han inget annat än mig att bekämpa då är det inte mycket att komma med.

Pastor Finn Arne Imsen tar det hela lugnt och tänker inte "fly". Redan på torsdag kommer han till Örebro för att göra sin stämma hörd.

Slag i luften säger Maranata i Örebro

"Mirakelmötena" i Örebro har inget att göra med Örebro Maranataförsamling, säger dess nye ledare Agne Bark, som tidigare verkade i Norrköping. Männen bakom de mötena har lämnat oss och tagit upp en arbetsform vi inte kan acceptera. Men det pågår på intet sätt någon kamp.

"Mirakelmötena" har hållit på en tid men Maranataförsamlingen i Örebro har inte varit inkopplad på något sätt.

— Jag tycker det är ett slag i luften och har svårt att fatta vad de menar, säger Agne Bark. Och vi har ingen fruktan för dem.

Agne Bark poängterar liksom pastor Arne Imsen att det varken finns någon grundare av Maranata eller nationell ledare. Varje

församling står helt fri och samarbetar endast så mycket den vill med andra församlingar.

— Samarbetet sker på det ideologiska planet. Aage Samuelsen som grundare av Maranata är helt malplacerad. Och maranatarörelsen i Norge har ju tagit avstånd från honom. Om han är ute för att försöka slå sönder vad som byggts upp så låter det sig nog inte göras över en natt.

Nr. 6

15 mars 1967

Årg. 8

VÄCKESENS VÄG

Av PER-OLOF FÄGERHOLT

Jag har förvånat mig över hur ensidig information som sprids om Maranataväckelsen i en del frikyrkliga kretsar. —

Ett beprövat sätt att utså tvivel i nyomvända, som gjort sina upplevelser i denna väckelse och som står under inflytande från annat frikyrkofolk (ofta släktingar), det är att berätta om våra svårigheter och misslyckanden, men fullständigt förtiga allt positivt.

Och visst har vi svårigheter! Men Herren leder oss igenom dessa.

I stora drag förhåller det sig på följande sätt. Längs de gamla väckelsernas farvägar ligger det många slagna och fallna. Somliga har råkat ut för obarmhärtighet och andliga övergrepp, som bringat dem ur balans, andra har hållit ut till en tid, men då elden falnat på församlingshården, har de frusit ihjäl.

Frälsta syndare utan egen moral behöver en varm andlig miljö, om de skall få segerkraft och bli bevarade.

En tredje kategori har gått sin väg eller tvingats därtill, därför att de aldrig gjort den sinnesändring, som hör hemma i en Guds församling. —

Representanter ur alla dessa grupper fångas helt naturligt upp här och var av en ny väckelse och blandas med varandra och med nyfrälsta. Tyvärr finns alltså risken, att personer med orena motiv kommer med i verksamheten. För de dominans, är den nya planteringen i fara. Misslyckas de med maktövertagandet har det hänt, att de tagit en grupp likasinnade med sig och öppnat egen verksamhet. Sedan säger våra

motståndare: Maranataförsamlingarna spricker ju överallt! —

Låt oss då höra, vad Ordet säger om företeelsen: "Ty det är nödvändigt, att partier uppstår ibland er, för att det skall komma i dagen, vilka som är sunda i tron" (1 Kor. 11: 19). Dessa partibildningar är visserligen smärtsamma, där de förekommer, men de är nödvändiga.

Tyvärr drar väl motståndarna oss alla över en kam, och här har vi onekligen, tillsammans med ensidig information, ett par av de viktigaste orsakerna till varför inte bara de obotliga fariséerna utan också många ärliga Guds barn i de olika lägren ställer sig frågande till Maranata. Till skillnad från fariséerna säger dessa ungefär så här, då de möter någon, som upplevt Gud i Maranataväckelsen: "Visst tror jag, att ärliga människor får möta Gud där." —

Låt oss därför fortsätta leva gudfruktigt, vara Kristusbrev och uppbygga Kristi kropp, Guds församling, efter den mönsterbild Gud givit oss och sålunda visa våra bröder, att gudagripenhet inte är undantag utan regel hos oss. Allt som icke är från Gud, kommer förr eller senare att dö ut. Då, om inte förr, skall de som hör Kristus till känna igen oss som bröder och finna det alternativ de så ivrigt spanar efter just nu i sina församlingar, som den ena efter den andra i växande och accelererad omfattning infiltreras av obibliska metoder och ekonomiska förbund med världen. —

Då skall de också förstå, att de s. k. splittrarna inte fanns hos Maranata, denna väckelse, som till

Forts. på sid. 18

... SÅSOM I EN SPEGEL...

*"Nu se vi ju på ett dunkelt sätt,
såsom i en spegel,
men då skola vi se ansikte mot ansikte."*

(1 Kor. 13: 12)

"På ett dunkelt sätt..."

Många vill kanske inte påstå, att en spegelbild är dunkel. Nej, knappast, om spegeln är av glas. Men jag har hört sägas, att på Pauli tid utgjordes speglarna i regel av blankpolerade metallskivor, och i sådana blev det speglade dunkelt och kontursvagt. Men av vad material en spegelyta än är gjord, så gäller faktum, att det man ser icke är föremålet självt utan endast dess spegelbild, som för övrigt alltid är felvänd och kan förvrängas av brytningsfel och andra störande inverkningar. —

"Nu se vi ju på ett dunkelt sätt..."

Det betyder under nuvarande jordiska förhållanden, så länge vi är kvar i världen och våra förmånelser till största delen är beroende av våra kroppsliga sinnen och deras begränsning. Vår jordiska tillvaro står i ett direkt motsatsförhållande till ett kommande "då". —

"Då skola vi se ansikte mot ansikte..."

O, sällhet utan gräns, när jordelivets fjäll slutligen fallit från vår andes ögon, när himmelens facit till våra så ofta obegripliga upplevelser och prövningar ligger uppslagen med sina gudomliga svar strålande i förklarad ljus! Ack, saliga dag, när Jesus tecknar slutsumman, till vilken Han lagt sin Golgatanåd! Det blir den svindlande höga och ändå enkla lösning, som skall gälla i evighet, halleluja!

Allt fullbordat...

"Såsom i en spegel..."

Vad det är viktigt att komma ihåg just detta, att den verklighet vi möter, hur massiv den än kan förefalla, hur solid eller bräcklig eller grym eller meningslös den än ter sig, *inte* är den in-

nersta verkligheten utan bara en spegling av den. Det som egentligen sker utspelas på ett annat plan, som vi inte kan direkt iaktta med våra naturliga sinnen men som vi ändå ofta får förnimma med en inre, oemotsäglig övertygelse.

Vilken är då den innersta verkligheten?

Vad är det som sker i det som synes ske?

Paulus säger i Ef. 6: 12: *"Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna."*

Den innersta verkligheten är således av andlig natur. Vad som sker är alltså bara återspeglingen av ett *skeende i andevärlden*. Det är där som det verkliga händer. Det är ju ingen ny sanning detta. Den har stått inskriven i vår Bibel i snart två tusen år, men när den en gång blir levande för en själ, då åstadkommer den en revolution av hela synen på livet och medmänniskorna, på ondskans och syndens problem, ja, på hela tillvaron, pris ske Gud!

För den andliga människan är således *andevärlden den verkliga världen*. Här går den knivskarpa gränsen mellan köttslig och andlig natur. För den som icke är född av ande, är denna sanning skymd. För hans anlete hänger otrons täckelse kvar. Sedan må han gå under religiöst täcknamn eller ej. Men det är en tvingande nödvändighet att komma fram till denna klarhet för att med rätta vapen, Guds *andliga vapenrustning*, kunna kämpa trons goda kamp till en full och härlig seger! (Ef. 6: 13—17.)

Att acceptera denna sanning

betyder ett nytt sätt att möta ondskan i alla dess uppenbarelseformer. När vi verkligen förstår, att allt ont, alla vedervärdigheter i tillvaron, allt

Av Nils Westberg

lidande, all sjukdom och död, har sin onda källa, sitt svarta ursprung, *satan*, då skall vi börja ana något av djupet i hans onda väsende, då skall vi gripas av helig avsky för hans vämjeliga natur.

Du känner dina medmänniskors hån och förakt. Grannarna hälsar kanske vänligt men nedlåtande, när de väl fått reda på, att du tillhör en grupp kristna "svärmare". Kanske kvarterets barn har hittat något försmädligt tillmäle att slunga efter dig på gatan. På arbetsplatsen känner du dig avskild och utanför, och man vill, att det *skall* vara så. Min vän, känner du inte igen hånleendet, det spelande, onda glittret, smädelserna, som innerst inne är fruktan för den *himniska kraft*, som tagit sin boning i dig? Det är ju de besatta svinens andar, som först uppträdde hotfullt inför Jesus men som inför Hans betvingande makt tiggde om nåd att få fly in i hjorden av stinkande djur, om vilkas öde du kan läsa i Matt. 8: 28—34.

Du vet så väl om vardagens tusen små förtretligheter,

bilen som krånglar, barnen som gör sig illa eller är besvärliga, trassel och misslyckanden i köket, i verkstaden eller på kontoret. Jäktet förföljer dig, och ändå tornar fler och fler ogjorda sysslor upp sig inför dina trötta ögon. — Kära själ, det är någon som med tusen snaror vill bringa dig på fall, få dig att ge dig över och förlora din seger. Det är någon som inte unnar dig friden, som övergår allt förstånd. De tätande belägringshoparna från demonernas värld kan ibland anta sådana proportioner, att de snuddar vid det kroppsligt förnimbara. O, de vill binda din jämvikt och inre styrka till yttre, materiella förhållanden! Men skulle då din vila i Gud bero av omständigheternas benägenhet att foga sig efter din uppgjorda plan eller inte? Nej, men bakom

allt står densamme, som viskade till Jesus: "Är du Guds Son, så bjud att dessa stenar bliva bröd." (Matt. 4: 3.)

Sjukdomen slår till.

Den har alla möjliga synliga orsaker: smitta, överansträngning, misskötsel av hälsan. Minst av allt liknar den en attack från andevärlden. Läkaren ställer diagnos, och behandling sätts in. Sjukjournalen talar om tillfrisknande och läkning av de drabbade organen. Snart har man vetenskapligt lyckats lappa det trasiga fodralet omkring ett innehåll, som aldrig låter sig registreras: den onda makt, som tog smittan i sin tjänst, som drev dig till överansträngningens sammanbrott, som ledde dig till den olyckliga rovdriften med din kropp. Men Jesus, Den Store Överläkaren, ser till roten av ditt och alla sjukas lidande. *Han driver ut sjukdomsandarna* och läker så både kropp och själ, ära ske Hans namn! (Matt. 8: 16—17.) Det ligger således

mer än ett sägesätt även bakom den profana människans tal om tidsandan,

sådan den tar sig uttryck i ökad kriminalitet, liderlighet, normlöshet och planlös revolt bland människor i alla åldrar och i alla länder. Instinktivt förnimmer alla, även de som officiellt förnekar tron på en andlig verklighet, att mänskligheten just nu upplever en anstormning från nedbrytande avgrundsmakter, som vi aldrig skådat maken till och vars fruktansvärda verkningar kommer att koncentreras i vedermödans namnlösa lidanden. Det vi bevittnar är något som ligger bortom vår kontrolleringsförmåga. Det är krafter och andemanifestationer, som inte är påverkbara med politiska, sociala eller psykologiska hjälpmedel. Det är djävulen, denna världs härskare, som demonstrerar sina krav på en

mänsklighet, som har valt att tjäna honom i stället för Gud. (1 Joh. 5: 19.) Han låter sig lika litet lagstiftas bort som att spetsas på bajonetter. *Det enda som kan besegra honom är en andlig kraftutlösning hos dig och mig och alla dem som vågar bekänna Jesus, den slutgiltige segraren från Golgata.* (Matt. 28: 18—20.)

Därför är Gud icke intresserad av att befästa något av de rådande politiska systemen, och Han har icke bjudit att Hans tjänare skulle använda sin dyrbara tid och sina andliga resurser till att hjälpligt lappa ihop världen åt den onde. Nej! Han har öppnat frälsningens väg *ut ur världen*, ut ur det slutliga sammanbrott, mot vilket satan genom sin inneboende, destruktiva natur med hast leder sin civilisation och dess försvarare. (Joh. 17: 6, Hebr. 11: 13.) Men detta är för de frälsta icke detsamma som att redan ha tagits bort ur världen eller att stå likgiltiga inför människors nöd. Men *sant* är, att

djävulen kan förblinda oss

till att börja bekämpa det onda i världen med köttsliga och icke med andliga vapen, då jublar han i sin djävulskhet, viss om att vi är dömda att misslyckas. *Kan han få dig till att börja slåss mot människor, då är du ur hans synpunkt oskadliggjord*, ty att få människan att slåss mot människan har ju allt från begynnelsen varit hans framgångsrikaste taktik.

O, villfarelse, att avsky sin nästa i stället för det onda system, som hon i sin förblindelse trälär under, att förakta syndaren i stället för att hata den *synd*, som sönderfräter och ödelägger hans dyrbara liv! Hur bröt icke *Guds kärleks klarsyn* fram den gången på korset, då vår *Frälsare* bad för sina bödlar: "Fader, förlåt dem, ty de veta icke vad de göra." (Luk. 23: 34.)

Han visste, att de stod öppna för avgrundens andar, som i det ögonblicket använde deras händer till sitt fruktansvärda dåd. Han hade genomskådat allt och kände de innersta bevekelsegrunderna bakom all mänsklig synd, last och förnedrin. *Bakom all jordens ondska hade han sett satans, fördärvarens, grinande anlete.* Det var

därför Hans kärlek nådde och *fortfarande* när bortom all mänsklig bedömning och värdering och ser i gränslöst förbarmande den *besatta, bundna* och av *demoner plågade människosjälen*, som väger mer än hela vår till undergång dömda värld, halleluja!

Käre medvandrare, Jesus har ögonsalvan,

som skall öppna vår blick för det andliga maktspellet bakom tillvarons skiftande händelser, bakom vardagens tusen trivialiteter och bakom de stora ögonblicken, som formar våra liv. Han skall klarna våra ögon, så att vi *med sanningens omutliga ljus avslöjar* de avskyvärda *andemakter*, som lånar människor, värld och materia för sina fräcka syften. Han skall blotta dem i all deras vidrighet, så att vi *med andliga vapen: Ordet, Tron, Bönen* får gå till storms i *Jesu namn*.

O, *levande ord*, du Guds förlösande sanning, du blanka, tveeggade svärd, som tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, mærg och ben (Hebr. 4: 12), kom med din gyllene mättnad, ty "jag spärrar upp min mun och flämtar, jag längtar ivrigt efter dina bud". (Ps. 119: 131.)

Kom tro, du aldrig sviktande brygga över djupen, du saliga övertygelse om ting som man icke ser (Hebr. 11: 1).

Bön, du Andens ständiga åkallan och lovsång inför tronen (Ef. 6: 18) var den ständiga väl lukten omkring mig, en helig rökelsedoft i föruttnelsens stank!

O, *helige Ande*, du hänförelsens rena, vita duva, du flytande kraft, som svallar likt en bränning av eld genom min bävande bräcklighet, kom Du Hjälpare utan like, Du ingivelsens utsägliga viskning i min själ. Fyll mig till brädden med min Herres närvaro! Ja, endast så skall jag bevaras från alla främmande andars anlopp. De skall finna mitt hjärta fejat och prytt, men endast för min Älskade. Det skall vara helt upptaget av att betrakta Hans ljuvlighet, förlorat i Hans kärlek.

O, Jesus, ansikte mot ansikte...

AMEN.

STOR SAMLING I JÖNKÖPING

LÅNGFREDAG kl. 11.00, 15.00, 19.00 i TEKN. AULAN, FREDSGATAN

Sigurd Larsson, Vansbro, Anders B. Andersson, Stockholm, Agne Bark, Örebro, Erik G. Eriksson, Borlänge, samt en andesmord sångarskara, från olika platser, sjunger.

ÖVRIGA MÖTEN I PÅSK: Skärtorsdag kl. 19.30, Påskdagen 11.00, 15.00, 19.00, Annandag Påsk 15.00, 19.00. Samtl. möten i Folkets hus. • Sigurd Larsson, Enoch Karlsson, D. Bergagård m. fl.

För **MARANATAFÖRSAMLINGEN**, Jönköping

Donald Bergagård

VÄLKOMNA I SKAROR!

EN MÖTESSERIE PÅGÅR NU MED ERIK GUNNAR ERIKSSON

"I kännen ju vår Herres, Jesu Kristi nåd, huru han som var rik likväl blev fattig för eder skull på det att I genom hans fattigdom skulle bliva rika." —

Gud vill att du ska vara rik! Lever du ett fattigt liv beror det alltså inte på Gud, ty Ordet säger att han har rikedomar att giva åt alla dem som åkalla honom. Det är Guds höga avsikt med dig och mig, att vi ska leva rikt, fullödigt och överflödande. —

Det finns ett samband mellan Jesu fattigdom och utgivande i döden och det andliga livets rikedomar. Jesus blev fattig för att du skulle bli rik! Han upplevde den djupaste ringhet, för att du skulle uppleva den hög-

LEV RIKT

Av **MONICA ANDERSSON**

sta rikedom — rikedom i Honom i vilken all gudomens fullhet bor. —

Att leva rikt innebär att vara öppen för allt Gud vill ge. Att inte begränsa honom på något område i livet.

Många har begränsat honom, och på så sätt utestängs från oanade välsignelser.

En del har dragit gränsen vid dopgraven. De vet vad Guds ord lär, och vill väl följa det, men oförstående vänner, och rädsla för vad andra skall tycka och tänka, betyder mer än Guds ord. Så går man förlustig en välsignelse, som Gud har i beredskap.

Andra har dragit gränsen vid "övre salen". Man anade löftelandets härlighet, men det kos-

tade för mycket att gå in. Så blev livet en ökenvandring, utan överflöd och rikedomar. Man lever på ett minimum, då Gud står redo att välsigna med liv och övernog.

Åter andra har stått inför en gudomlig kallelse. Gud visade vägen klart och tydligt, men man såg mera på kostnaden än på välsignelsen att gå lydnadsvägen, ovetande om att den allra högsta glädjen och rikedommen är att få ge ut av det man själv upplevt till behovets barn.

Det finns skaror som behöver hjälp.

Har vi något att ge?

Det beror på om vi lever ett rikt andligt liv, där vi ständigt står i kontakt med den eviga världens kraftresurser och möjligheter. Livets största rikedom är inte att själv bli välsignad, utan att vara en kanal för välsignelsen till andra.

Alla himmelens rikedomar står till ditt och mitt förfogande. De är tillgängliga i Jesu namn. Du har bara att i tro taga ut dem, av Honom som har kommit för att vi skall hava liv och övernog!

Fridshälsningar

Monica Andersson
Värnamo

Maranataförsamlingen

i

Värnamo

har som regel möten i "Lagans Ros", Värnamo, på följande tider:

Väckelsemöten

Söndag 19.00

Onsdag 19.30

Lördag 19.30 Bön och lovprisningsmöte.

FÖRNYELSE DAG EFTER DAG

Av Ivar Rudgard

Paulus skriver om att då vår utvärtes människa avtager så förnyas likväl vår invärtes människa dag efter dag. Det är till den Guds församling som fanns i Korint aposteln riktar sina ord — till människor som var härligt lösta från syndens slaveri genom Jesu blod, döpta i vatten och i den helige Ande. Dessutom voro de bärare av andens nådegåvor. Paulus säger att de icke stod tillbaka ifråga om någon nådegåva. 1 Kor. 1: 6—7. Det är till dessa han skriver om vikten av daglig förnyelse av det andliga livet.

Att bli född på nytt, få del av barnaskapets Ande, bli döpt i vatten och döpt i den helige Ande, tillhör de första grunderna av läran om Kristus. Hebr. 6: 1—2. Detta får aldrig betraktas som någon slags andlig examen där man kan stanna och slå sig till ro.

Dessa upplevelser är endast grunden och inkörsporten till ett rikt liv i Gud, och möjligheter till att utvecklas för att leva och tjäna Jesus, om vi går vi-

dare och låter detta liv förnyas dagligen.

De mest kritiska, sura och besvärliga människor man kan möta är de, som gjort dessa andliga erfarenheter, men stannat där, och ej upplevt daglig förnyelse i sitt andliga liv. De talar i regel endast om den gamla goda tiden i Guds rike, men i dag, i nuet, där finns varken seger, glädje eller väckelse.

Det står om Israel att Gud gav dem manna att äta i öknen. 2 Mos. 16 kap. De fick samla in sin dagsranson varje dag utom sabbaten. Det var de som försökte samla in för flera dagar, men då blev mannat illaluktande och fullt av mask. Det finns allt för mycket av maskstungen, förlegad och illaluktande kristendom i vår tid. Vilket säkert också är orsaken till att många ofrälsta ej vill ha den eller lyssna till den.

Det är brist på förnyelse som är orsaken till slöhet, försoffning och den unkna kyrkluft, som finns i vår tid.

Gud vare tack att det dock

finns möjlighet att bevaras frisk och sund i sitt andliga liv. Vägen dit är att dagligen äta av det himmelska brödet, att dagligen nära sin själ med Guds ord. —

I Rom. 12: 1—2 talar Paulus om förvandling genom sinnets förnyelse, han uppmanar oss till att frambära våra kroppar till ett heligt Gud välbehagligt offer. För att bevaras i förnyelselivet gäller daglig överlåtelse och ständigt nya offer.

I gamla förbundets förebilder var det en jämn ström av nya offer och ny ved till altaret där elden därigenom hölls ständigt brinnande.

Gud kallar oss alla i dag till att leva detta härliga liv i Kristus, i ständig förnyelse. Här får alla vara med, här finns ingen åldersgräns. Ännu när de blivit gamla skjuta de skott, de frodas och grönska för att Herren är rättfärdig — min klippta, han i vilken orätt icke finnes. Ps. 92: 15—16.

Maranatahälsningar

Ivar Rudgard
Värnamo

Kom ihåg evangelistmissionen med OFFER OCH FÖRBÖNER

Adress: Maranataförsamlingens evangelistmission, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38,
JAKOBSBERG, Postgiro 44 10 05.

”... Jag har kommit för att de skola hava liv och hava övernog.” Joh. 10:10

"Jesus leder mig stund för stund."

"Jag är härligt löst och fri från de bojor som mig band."

Jag blev härligt frälst för ungefär fyra år sedan och de

har varit de bästa åren i mitt liv. Jesus är underbar. Halleluja! Han leder mig för varje stund. "Den som tror och bliver döpt skall varda frälst." Mark. 16: 16.

"Det är viktigt taga ställning till Jesus."

Det är härligt att vara frälst och på väg till himmelen.

Du min käre vän som inte upplevt glädjen med Gud, öppna ditt hjärta för Jesus och låt Honom komma in och hålla måltid med dig. "I dag om I fån höra hans röst mån I icke förhärda edra hjärtan." Hebr. 3: 15.

Det är viktigt att du tar ställning till Jesus Kristus. Du är friköpt och betalningen är given. Det finns mer för dig att få, som inte har upplevt dopet i vatten och dopet i den Helige Ande. Du får vandra vidare på frälsningens väg.

Snart har vi nått målet då vi är bärgade för evigt. Halleluja!

Maranatahälsningar

Kenneth Rudgard
Värnamo

AGNE BARKS adress är nu:
Tornfalksgatan 110, Örebro.
Tel. 019/14 10 24.

"Det är härligt att vara frälst...!"

Det är härligt att vara frälst.

Jag lämnade mig till Jesus på ett Maranatomöte i Jönköping för tre år sedan. Nu är jag tio år gammal och jag tycker fortfarande att det är härligt att vara frälst. Jag blev döpt i vatten på midsommardagen förra året i Hjälmsebyd.

Nu väntar jag bara på att bli döpt i den Helige Ande.

Maranatahälsningar

Britt-Marie Rudgard

Jag blev döpt i vatten en vecka efter jag lämnat mitt liv i Jesu händer. Jag fick begrava den gamla människan och uppstå till ett nytt väsende i liv. Det var välsignat att få följa Jesus i dopets grav och gå den väg som Han själv fick gå. Halleluja!

"Gören bättring och låten döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse då skolen I såsom gåva undfå den helige ande." Apg. 2: 38.

Jag fick uppleva denna gåva på min arbetsplats. Det var härligt att få tala i tungomål och uppleva personlig kontakt med Jesus Kristus. Dopet i den Helige Ande har varit en bärande kraft i mitt liv.

Du som är en kristen och som inte gjort denna erfarenhet, tag emot den skatt som Jesus vill ge som pant på himlaarvet.

Jesus kommer snart!

Väntar du Honom i dag?

Tjänar du Honom helt och odelat eller har du somnat i ditt andliga liv och lever i ljumhet?

Se om ditt hus så du inte kommer att stå utanför en stängd himlaport. Gör dig redo möta Brudgummen! Se Han står för dörren!

Maranatahälsningar

Kurt Rudgard
Värnamo

Donald Bergagård:

**"Jesus gav skökor
och publikaner
företrädde framför
de självgoda
fariséerna ..."**

Arne Imsen:

**"Jag tror icke ett
ögonblick på den
helgelse som predi-
kas från de flesta
predikstolar ..."**

Helge Erixon:

**"Frågan om synd
— helgelse löses
ej genom att resa
förbud ..."**

Alf Petersson:

**"I KRISTUS
bjuds möjlighet
till full och härlig
seger ..."**

Inlägg under evenemang

OM SYN

Jesus kom med sitt budskap alltid med fariséerna. Det var de religiösa männen som var hans största motståndare. —

Jesus skärpte lagen till att gälla inte bara människornas yttre handlingar utan också deras inre — begäret. Jesus nöjde sig inte med en fin yttersida. Det var därför som de som vilka endast frågade efter ett respektabelt utseende rasade mot honom. Hans ord ställde dem på en nivå som skökor och publikaner.

Bibeln har ett absolut rättfärdighetskrav, men jag tror icke ett enda ord på den helgelse, som predikas från de flesta predikstolar i dag, där man låter bibliska ord och erfarenheter stå som symboler för prestationer. —

Det som i hebreerbrevet kallas för helgelse kallar vi i dag helgelse, och det som de flesta som avfall kallas i dag från de flesta predikstolar för andligt framåtskridande. —

Det finns nämligen enligt nya testamentet ingen frälsning utanför NÅDEN i Kristus.

Var har vi fått vår syndakatalog? Eller begreppet små och stora syndare? När vi talar om stora syndare menar vi

Frågan om synd—helgelse löses icke genom att resa förbud. Det är vad de kristna i Kristi församling som skulle vara ett forum av evangeliets frälsande budskap för människorna har blivit en lagstiftande församling, som med sina "du skall" och "du skall inte" vill låsa fast människorna i vissa yttre mönster. Så har en syndakatalog upprättats med vissa nummer utgår efterhand och står tillkommer. —

Detta förhållande är inte bara grovt felaktigt — det är den ena sidan — utan det rymmer också en tragik, som är

— Jesu blod renar från ALL synd — men ett fariseiskt sinne renar och befriar inte.

Efter att ha konstaterat våra lemmars makt i kampen mot synden så kan också Paulus, få konstatera att vi i Kristus har en möjlighet till full och härlig seger för själ och kropp — Han vill ta gestalt i oss. —

Då Kristus tar gestalt i oss blir inte bara vårt håg och vårt sinne vänt mot det goda utan vi inte heller ställa våra lemmar i omhändertagandet av sin tjänst.

listdagarna i Norrköping

— HELGELSE

ikt gav skökor och publikaner — dessa som var medvetna om sin synd och kände sin skuld — företrädde framför de självgodas fariséerna. —

Jesus kom inte bara med skärpta krav — han kom också med nåd till syndaren. Han var sträng mot synden, men barmhärtig mot syndaren. —

Beträffande vår frälsning från synden, är det väl så, att vi kan tala om den som något vi upplevt en gång för alla, men också som något pågående i våra liv. Den förra upplevelsen är väl

pelvis alkoholister och prostituerade — människor som socialt sett är beklagansvärda individer och som genom sina syndavanor hamnat i en mycket besvärlig social situation. Men kan vi någonstans i Bibeln se att dessa skulle vara stora syndare? —

Då uttrycket "den störste av syndare" förekommer så är det Paulus som säger detta om sig själv. — Han var dock ingen stor syndare i vår mening. — Han var en ivrig gudsdyrkare, han tillhörde det strängaste partiet, han var en efter lagen rättfärdig man, han var kultiverad och bildad och ägde en mängd andra attribut han kunde åberopa. Ändå säger han sig vara den störste av syndare. —

om värd: hela kristenheten har blivit en anpassning till dessa yttre saker.

Vi befinner oss nu i en tid då människorna gjort uppror mot denna så kallade kristna moral-syn. Och i sitt raseri förkastar man alltsammans — Kristus — bibeln — evangeliet — men det är mot moralismen man gör uppror. Varför? Jo, därför att den har förkunnats som ett frälsningsbudskap, vilket den ju inte är.

Vill man att människorna definitivt skall fastna i något av det vi kallar synd så skall vi komma med förbud. Lagen väcker begärelse. Paulus säger ju också: "... ty jag hade icke ve-

an Ju mera vi blir medvetna om den inneboende Kristus, Hans kraft, helighet och herravälde i våra liv, ju mera självklart blir det då också att vi aktar oss och tager oss till vara för synden.

I stället kommer våra lemmar i rättfärdighe-tens tjänst.

Vårt öra vänder sig inte mot lockropen från världen utan är vänt mot himmelen för att höra vad Anden säger till församlingen. Vårt öga vill inte se med begärelse på de ting som äro i denna världen utan skådar i stället mot en annan värld. Våra fötter vill inte beträda ofridens väg utan

det Guds ord kallar den nya födelsen, det senare är helgelse. —

Alltsammans kommer dock från Gud och är nådens verk. Genom att *fortleva* i nåden får vi kraft att avlägga den gamla människan och hennes gärningar. Läs 1 Tess. 4: 2—8, 5: 23—24, Koll. 2: 5—10.

Det är inte bara fråga om hur mycket vi har i Jesus, utan *hur mycket Jesus har i oss*.

Att ha akt på sig själv och beflita sig om det goda behöver *nödvändigtvis* inte vara ett uttryck för det egna jagets prestationer och få egenrättfärdighet till resultat. Det nya liv som den inneboende Kristus genom Anden förmedlar till oss dödar köttets gärningar och bringar fram en sann helgelse. —

Att åberopa sig av *sin förträfflighet* och på så sätt utestänga sig själv från nåden är i nytestamentlig mening den verkligt stora synden. —

En stor syndare ser alltså helt annorlunda ut än vad vi vanligen tänker oss honom. —

Församlingstukten blir också då därefter. I stället för att reagera andligt reagerar vi socialt. Vi är mer rädda om vår egen goodwill än om individerna.

Den helgelseförkunnelse som vi i dag ofta får lyssna till odlar egenrättfärdigheten och fariseismen och bygger upp en moralfront omkring Jesus, så att nödens och behovets barn ej vågar sig fram till honom. —

tat av begärelsen, om icke lagen sagt: Du skall icke hava begärelse. Men då nu synden fick tillfälle uppväckte den genom budordet all slags begärelse i mig." Rom. 7: 7—8.

Det är där Gud nu ställt oss med evangelium — ett evangelium som kommer med en helt ny ordning: evangelium kommer icke med krav utan med en fullhet av kraft till människan. Motivering för våra handlingar blir då inte "du måste" utan "jag hör Herren till", i enlighet med Pauli ord: "I ären ju köpta, och betalning är given. Så förhåll er Gud i eder kropp." 1 Kor. 6: 20.

går i stället Guds raka vägar. Våra läppar formar inte förbannelser utan välsignelser och lovsång till Jesus. Hela vårt liv revolutioneras då våra lemmar ställs till Kristi förfogande.

Helgelsen blir då inte en ansträngande prestation utan ett naturligt utflöde från den inneboende Kristus. Vi kommer att hata orättfärdigheten och älska rättfärdigheten. Helgelsen växer fram som en frukt såsom Paulus säger efter det han talat om att ställa våra lemmar i rättfärdighetens tjänst: "Nu skörden I frukten av detta: I varden helgade..." Rom. 6: 22.

EN MODER FÖR MÅNGA... OCH FÖR ÄNNU FLER...

RUDOLPH SATHER berättar om Sally Olsens arbete i Puerto Rico

Då Sally Olsen för tolv år sedan kom till Puerto Rico, hade hon inga tankar vare sig på barnhem eller fängelsearbete. Men steg för steg leddes hon in i de olika uppgifterna. —

Efter ett möte vi hade tillsammans i det stora fängelset i San Juan, fortsätter RUDOLPH SATHER sin berättelse, så var Sally på det klara med, att här ville Gud ha henne — hon blev fängelsets frivilliga präst. —

Alltsedan dess har hon här gjort en insats, som saknar motstycke i hela världen. En av fängelsets direktörer, kapten Gerardo Delgade, säger att Sallys arbete är den största sociala insats som någonsin gjorts i Puerto Rico. Han påstår också att hon genom sitt arbete reducerat reglementsbrott och lagöverträdelser i fängelset med nittio procent. — Fångar har även återfått sin frihet på hennes blotta ord och ingen enda har svikit förtroendet. Fångarna, som enbart i detta fängelse är omkring tvåtusen, kallar henne för "madresita", lilla mor. — Det har varit tillfällen där fängelseläkare och psykiater gått bet och man har fått kalla på Sally.

Numera finns i fängelset en hel församling av frälsta fångar — en församling ordnad efter nya testamentets mönster, med föreståndare, äldste och diakoner och alla är fångar. De har själva ansvaret för de möten, som ordnas på olika platser inom fängelseområdet. Det är ständig väckelse — just nu är det en församling på omkring etthundra frälsta fångar. —

Hur fantastiskt det än låter, brukar Sally vid jularna ordna med en julgåva till varje fånge — små enkla saker och lite julgott, men ändå en påminnelse om att de inte är bortglömda. Det mesta måste hon köpa, men en stor del tigger hon själv ihop av stadens affärsmän. —

Vi besökte i samband med den sistlidna julen också en avdelning där de allra farligaste förbrytarna förvaras. Vi hade bestämda order att inte gå i närheten av cellerna där de satt, men Sally frågade om hon ändå inte fick be till Gud för dem och frimodigt räckte hon sin hand in genom gallren och lade den på deras huvuden och bad. Fångarna grät och vi grät och den kärlek de förnam hos henne, smälte ned deras hårda hjärtan. — Just den kärlek som fångarna

märker bakom Sallys arbete har gjort att många öppnat sina hjärtan och tagit emot frälsning. —

Vi har haft flera dopförrättningar i fängelset. Från början var det ett problem för oss hur detta skulle kunna tillgå. Då Sally föreslog fängelsedirektören att under vakt få ta ut dem som skulle döpas, föreslog denne själv istället, att vi skulle kunna få använda en liten damm som fanns på fängelseområdet. Vi lade ett lager av sandsäckar på botten och fick så en utmärkt dopplats, som vi nu använt vid flera tillfällen. Det sista året har vi haft två stora dopförrättningar och nu är det igen en skara i fängelset som väntar på att i dopet få begrava den gamla människan. —

Massor av verkliga omvändelseunder har naturligtvis Sally fått bevittna.

Jonny är en av de många. —

Vilka brott Jonny begått, vet jag inte, men han var dömd till trettioåttå års fängelse. Han fann sin situation absolut hopplös och gjorde i desperation sig till ledare för ett fängelseuppror. Under flyktförsöket dödade han en fångkonstapel, fick sitt straff förlängt med hundra år och blev placerad i fängelsets ohyggligaste cell. Där under djupaste nöd, började han tänka över sitt liv och en natt bad han: Gud, om Du finns låt mig komma ut ur denna fruktansvärda cell nu genast. — Miraklet skedde, ty ögonblicket efter hör han fångvaktarens nyckel skramla i låset och han flyttas över till en bättre cell.

Då visste Jonny att Gud verkligen fanns och att han hörde bön. —

Några dagar senare bad han om lov att få vara med på ett av Sallys möten i fängelset. Där blev han härligt frälst. Så småningom blev han sångledare och efter ytterligare något år föreståndare för fängelseförsamlingen. —

En dag kom han till Sally och frågade om hon inte trodde, att han trots allt skulle kunna få bli fri — han hade då ännu etthundratrettio år att avtjäna.

— Ja, sade Sally, för Gud är ingenting omöjligt — låt oss se vad Han kan göra. —

Och så började hon att arbeta för Jonnys sak hos myndigheterna. Innan ett år hade gått var Jonny ute i det fria. —

Nu är Jonny gift och har två små barn. Med stor iver arbetar han nu utanför fängelsets murar med att föra människor till Jesus och han har hos alla det största förtroende. —

En annan, som verkligen fått uppleva frälsningens förvandlande kraft är Manuel — en livstidsfånge.

När Sally uppmanade honom att tro på Gud, bad han henne att genast lämna cellen. —

— Hur kan ni säga att Gud är en god Gud! ropade han en dag. — Här sitter jag bakom lås och bom för alltid. På någon plats utanför finns mina barn, men jag vet inte var. Och inte talar Gud om var de finns heller. Leta reda på dem och för dem till mig, så skall jag sedan tro på Gud!

Sally hade aldrig förr hört Manuel nämna om sin familj. Nu, i ett utbrott av bitterhet, berättade han att hans hustru hade övergivit honom då han hamnade i fängelse. Deras barn, två pojkar på 6 och 8 år, hade hon också övergivit på en plats i San Juans slum — El Fanguito — en

plats där 30.000 människor trängdes i fallfärdiga kojor. —

Då celldörren smällde igen bakom Sally kunde hon höra Manuela bittra, föraktfulla skratt. —

Sally bad till Gud och begav sig in i labyrinthen El Fanguito. Dag efter dag gick hon från koja till koja och frågade efter Manuela pojkar. Några gömde sig undan för henne och andra slog igen sina dörrar. Äntligen träffade hon en dag en man, som kunde berätta för henne var pojkarna fanns. Hon tog dem med sig hem, badade dem och klädde dem i rena kläder och tog dem sedan med till fängelset. —

När Sally med en pojke i vardera handen kom in i korridoren där Manuela cell var belägen blev det alldeles stilla i cellerna. En vakt hade gått före henne och öppnat dörren till Manuela cell. Manuel sprang fram, såg sina barn och föll ner

Forts. på sid. 17

MISSIONSVÄNNER

som önskar hjälpa Sally Olsen kan sända medlen till *Maranataförsamlingens evangelisationskassa*, c/o Sture Svärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG, med angivande av vartill medlen skall användas.

Postgiro 44 10 05.

Julkappsutdelning på fängelsegården.

Vilken "fil" väljer du?

De orden har många gånger gripit mig. Jag har fått rannsaka mig själv och frågat mig i vilken fil jag befinner mig. Det är sådant jäkt och stress i våra dagar, att man knappast har tid med sig själv. — Vi slussas automatiskt in i olika förhållanden och sammanhang, utan att vi själva gör något för det. Gud hjälpe oss att vara på vår vakt så att vi då och då stannar upp och ser till vart vi är på väg.

Vart är *du* på väg?

Stanna upp ett tag och begrunda denna allvarliga fråga.

Vilken väg har du valt? —

Är du på väg till himmelen eller till helvetet?

Det finns en som älskar dig mera än någon här på jorden — Jesus Kristus. "Blodröd försoning dig Golgata bjuder. Varför o, själ då ej tro hans dyra ord..."

Om du, min vän, som läser detta, inte ännu har fått nåd att börja vandrigen på den smala vägen — till det eviga livet — till himmelen, så bed Gud att han leder dig in i rätt "fil".

Först hos Jesus finner vi den sanna, rätta lyckan och glädjen.

Harriet Rothén
Värnamo

En taxichaufför skulle vid ett tillfälle läsa med i "Fader vår". När han kom till "inled oss icke i frestelse" läste han fel och läste i stället "inled oss icke i fel fil". —

Jesus vill börja om...

Jag vill tala om hur jag mötte Jesus, blev frälst och hur detta möte förvandlade allt i mitt liv.

Som 15-åring hade jag lämnat mig åt Jesus och blivit frälst, men med åren falnade den första kärlekens glöd. En dag såg jag mig besegrad av synden och jag tog farväl av den församling jag tillhört. I bitterhet och besvikelse började jag tjäna denna världens furste — djävulen. —

Den tid som nu följde var en tid av sorg och bedrövelse. Allt som dagarna gick så fick jag uppleva att det inte var jag själv som bestämde över mitt liv, utan jag var tvungen att utföra gärningar som jag inte ville göra. Till sist hade jag förstört allt jag ägde, och jag gick och tänkte göra slut på mitt liv, ty hjälp syntes inte finnas för mig. Men mitt i bedrövelsen och sorgen såg Jesus mig och kallade mig.

Så kom en dag då jag satt och hörde på en radiogudstjänst, och under mötets gång började Jesus kalla på mig. Jag kände att nu är mitt tillfälle och jag sade till Jesus: "Vill du ha mig så vill jag komma åter till dig." —

Och undret skedde. —

En underbar frid sänkte sig i mitt inre och förvissningen om att mina synder var mig förlåtna gjorde mig salig och lycklig. —

Samma dag tog också min fru emot Jesus och blev frälst. —

Sedan vi stigit upp ifrån bönen började utrensningen i vårt hem. Popskivor och romaner och allt annat skräp åkte till soptippen. Till sist var det rent i vårt hem. Vilken underbar känsla av renhet! Rent i hjärtat ifrån syndens smuts, och rent i hemmet! —

Efter frälsningsupplevelsen

kom vi genom Guds ledning i kontakt med Maranatavännerna i Värnamo. Redan första mötet kände jag att här är sannerligen Gud. Sedan dess har jag fått vara med och tjäna Jesus med vittnesbörd och musik. Och min enda längtan är att få vinna någon själ från syndens stig. Dessa två år har varit underbara i mitt liv. Jesus har varit underbar!

Du min vän som ännu är på syndens stig, kom till Jesus så får du uppleva att bojorna brytas och du blir fri.

MIDNATTSROPETS KOMMISSIONÄRER

göres uppmärksamma på att vi ej sänder räkn. på kommissionsex. utan att betalning skall insändas utan anmaning och helst månadsvis.

SKOLLOVSVECKAN I ÄLVDALEN

Av Barbro Sten

Arne Imsen talar i väckelsemöte med ungdomarna samlade på plattformen.

Även i år ordnades under skolungdomens sportlov en kombinerad friluftss- och bibelstudievecka av Maranataförsamlingen i Stockholm, denna gång förlagd till Älvdalen med inkvartering i en stuga i Blyberg. Alla praktiska detaljer var ordnade på frivillig väg av vänner från Stockholm. Två systrar försåge de fyrtioåriga ungdomarna med mat. — Solen lyste med sin frånvaro hela veckan. — Snö och skidbackar fanns det gott om. Och det friska utelivet i det vackra vinterlandskapet

gjorde oss alla gott. — Två gånger om dagen samlades vi till bibelstudier, vilka leddes av Arne Imsen, Rune Gelinder och Gunno Andersson. —

Under kvällarna hölls väckelsemöten i Mora, Älvdalen och Blyberg då stora skaror av människor samlades för att lyssna till ungdomarnas vittnesbörd och sång.

Vad dessa möten kommer att betyda för ungdomarna vet vi ej i dag, men vi kände Guds välbehag över oss. Alla deltagarna fick vara med och tjäna

Gud i mötena och att Gud bland dem tar ut eldsvittnen, kanske också för dessa trakter, tvivlar vi ej på.

I Älvdalen fick vi be till Gud för en skolflicka som kände sig kallad, och brann av nitälskan för att få stå för Gud. Låt oss bedja till Gud för denna unga själ och för alla andra ungdomar som fick lyssna till evangelium under veckan. Det är ett stort tacksägelseämne att ungdomarna får och vill samlas på detta sätt med Jesus i centrum.

Barbro Sten

*"Villigt kommer ditt folk, när du samlar din här;
i belig skrud kommer din unga skara inför dig,
såsom dagen kommer ur morgonrodnadens sköte."*

Ps. 110: 3.

"Vi måste vara öppna för den helige Ande"

"Talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss, som bliva frälsta, är det en Guds kraft." 1 Kor. 1:18.

Jag fick i början av tonåren lämna mitt liv i Jesu händer. Gud kallade mig och jag tog emot Jesu underbara nåd. Det är viktigt att vi lyder när Jesus kallar oss. Strax därefter fick jag även följa Jesus i dopets grav.

För fyra, fem år sedan kom Maranata till Värnamo. Jag började gå på deras möten. I början tyckte jag att det var lite konstigt med handklappningen och den klämmiga musik som

vände upp och ner på de flesta begrepp i fråga om religiös musik. Jag kände dock en härlig atmosfär i mötena och det dröjde inte länge förrän jag själv var med. Det har jag aldrig behövt ångra.

För ett år sedan döpte Jesus mig i den Helige Ande. Det skedde i ett möte och jag fick prisa Jesus på ett nytt tungomål.

Det gäller för oss att vara öppna för Jesus och den Helige Ande.

Den sista tiden har jag fått uppleva Guds kraft på ett mäktigt sätt. För någon vecka sedan fick jag även av nåd mottaga tungomålstalandets gåva.

1 Kor. 14:23—26.

Till dig som ännu inte är frälst vill jag rikta ett par ord. Är du medveten om att du är på väg antingen till himmel eller helvete? På vilken sida vill du stå när Jesus kommer och hämtar hem sin köpta skara? —

Vi vet ej när Jesus kommer. Han skall komma som en tjuv om natten. Är du redo, min vän, om Jesus kommer i denna stund?

Tro på Herren Jesus så bliver du frälst — tag emot Jesus av hela ditt hjärta. Det är underbart att få följa den väg som Jesus har stakat ut för oss. Han ger oss kraft från dag till dag. Jag har själv fått erfara Guds nåd och kärlek i mitt liv. Ja, Gud är i sanning god. Amen.

Maranatahälsningar

Gert Carlsson
Värnamo

JESUS FÖRMÅR

JESUS HAR KRAFT ATT GE...

Herren såg min kamp och min förtvivlan. "Han drog mig upp ur fördärvets grop ur den djupa dyn. Han ställde mina fötter på en klippa. Han gjorde mina steg fasta. Han lade i min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud. Det skola många se och varda häpna, och skola förtrösta på Herren." Ps. 40:2—4. Detta har jag sannerligen fått uppleva. Halleluja! —

Gud är god! Hans kärlek är gränslös. Jesus har löst mig

härligt från syndens slaveri. Nu är jag fri från syndens mörker! Det är jubel i min själ! Jesus har köpt mig fri med sitt dyra blod. Tänk vilken nåd!

Det är verkligen en underbar frälsare vi har. Jesus gör stora under bland dem som tror. Ära vare Gud! Överflöd av goda gåvor ger Han åt oss. Hans löften håller än i dag.

Jesus har kraft att ge. Hans stärke är vår. Det är verkligen seger att vara frälst. En gudomlig seger som gäller evigheten. Jag är nu på väg till himlen som Han har berett åt oss, härligheten som väntar. Halleluja!

Har vi kristna inte anledning att jubla? Vi som har fått hela den gudomliga härlighetsfrälsningen över oss. Låt oss sälligt prisa Gud!

"Ty Gud har icke givit oss en försagdhetens ande, utan en kraftens och kärlekens och tuktighetens ande." 2 Tim. 1:7.

Må ingenting få hindra oss från att helhjärtat tjäna Gud denna sena midnattstid. Herren vill använda oss, fastän vi är så små och bräckliga i oss själva. Vi får bedja och i tro ta emot hans kraft. Ära halleluja!

Du som tycker att du inte duger någonting till, var trogen i det lilla så skall Gud sätta dig över mycket. Gå in i din Herres glädje! Matt. 25:21. Må vi alla vara brinnande för Guds rike den korta tid som är kvar.

Snart kommer Jesus! Upp. 22:12.

Segeberhälsning

Mona Salomonsson,
Boden

EN MODER FÖR MÅNGA... *Forts. fr. sid. 12*

på knä och omfamnade sina pojkar med armarna samtidigt omkring Sallys knän. Tårarna rann utför hans kinder och han snyftade: "Å, Gud, käre Gud, jag har till sist funnit mina barn och jag har funnit dig, min Gud." —

Ett år senare blev Manuel frisläppt. Han har inte en enda gång varit borta från något av Sallys söndagsmöten.

Nick är en annan man, som jag också gärna vill berätta om. Han hade varit livvakt åt en framstående fackföreningsledare och var en skjutgalen gangster som alltid gick omkring och skrämd folk med sina skarpladdade pistoler.

Egentligen var han inburad för ett brott han ej gjort sig skyldig till, men ansåg själv att han hade begått så många brott som han aldrig straffats för, så att han gärna kunde sitta inne en tid. —

En dag då han fann det långtråkigt, frågade han kamraten i cellen bredvid huruvida han inte kunde få låna något att läsa av honom. Mot några cigaretter fick han så ett exemplar av de Nya Testamenten, som Sally brukar dela ut.

Det första stället han läste var om den lame mannen, som genom takbeläggningen sänktes ner till Jesus och Nick blev mycket intresserad. Nästa söndag kom han in i söndagsmötet i fängelset. Men när han fick se Sally stå där gråtande och förkunna Guds Ord blev han förargad och gick mot dörren medan han sade: "Kärringar som grinar har jag sannerligen fått nog av i mitt liv." —

Då han kom till dörren, var det dock, som om ett par osynliga händer grep honom, vred honom om och förde honom tillbaka in, där han blev sittande till dess att mötet var slut. Då hade han hunnit höra så mycket, att han överlämnade sitt liv åt Gud — strax efter blev han också döpt i den helige Ande.

Nick blev till mycket stor välsignelse i fängelset. Han var en verklig själavinnare där och en bödens man. — Personligen sätter jag stort värde på honom ty under två år har han dagligen bett till Gud för mig och min familj. —

Nu är också Nick fri.

Med bibeln i hand går han omkring och vittnar om Jesus. Varje kväll har han gatumöten och vinner många människor för himmelen. —

Exemplen skulle kunna mångfaldigas.

Sally fortsätter sitt arbete och Gud stadfäster sitt ord. —

Andra får lämna fängelset men själv blir Sally kvar år efter år. —

— Jag är en Herrens fånge, brukar hon säga.

Budskapet måste ut

För att göra det möjligt för alla att vara med och sprida väckelsebudskapet har Midnattsropet iordningställt ett bokpaket med väckelselitteratur till ett fantastiskt lågt pris.

PAKETET INNEHÅLLER

- 5 ex. ARNE IMSEN: Har Lewi Pethrus rätt?
- 5 ex. ARNE IMSEN: I världen men icke av världen.
- 5 ex. ARNE IMSEN: Tid att vakna.
- 5 ex. ENOCH KARLSSON: Nu gäller det.
- 5 ex. GUNNAR EKLUND: Evangelisation i Afrika.
- 5 ex. ANDERS B. ANDERSSON: Maranataväckelsens hemlighet.
- 5 ex. Maranata-publikationen.

Ordinarie pris 173: 25

UNDER MARS MÅNAD

50 kr (med oms)

Avskilj och insänd beställningstalongen till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här.

Sänd mig mot postförskott ovanstående bokpaket till ett pris av 50: — kronor.

Namn:

Adress:

Poststation:

VÄCKELSENS VÄG... *Forts. fr. sid. 3*

skillnad från andra rörelser inte grupperar sig kring vissa andliga erfarenheter och bibelsanningar utan kring honom, som vi väntar på. De skall i stället se, att splittrarna fanns mitt ibland dem själva, nämligen de ledare, som införde de obibliska metoderna och ville anpassa Guds församling efter denna tidsålder. Men Guds församling skall icke anpassas och skall aldrig vara beroende av brödsmulorna från världens bidragsbord. "Mitt är silvret och guld, säger Herren Sebaot" (Hagg. 2: 9). Skulle då inte han kunna förse sin egen församling med medel, han som har sådan omsorg om individen. Förvisso! Vi skall inte gå i ok med dem som icke tror, aldrig! (2 Kor. 6: 14.)

Och i denna församling skall lovsången ljuda. "Hylla sonen, så att han inte vredgas och ni förås på er väg" står det i Ps. 2: 12. Och ljudligast tror jag de nyfrälsta är, i allmänhet. Barnen är alltid spontanare och livligare än de äldre, dessa som håller på att rotas och grundas och växa upp till manlig mognad intill Kristi fullhet. Bland dem skall finnas fäder och mödrar i Kristus, genom dem skall födslokraften transponeras och under och tecken utföras, allt efter den gåva Gud ger. Observera, att jag inte talar om biologisk ålder utan om andlig. —

Då vi läser Apostlagärningarna, lägger vi märke till att de under och tecken, som omtalas, alltid utfördes av apostlarna och sådana män som t. ex. Stefanus. Och om honom heter det, att han utvaldes till diakontjänsten, därför att han hade gott anseende och var full av Ande.

Längre fram står det: Stefanus var full av nåd och kraft och började göra stora under och tecken bland folket. Detsamma gäller Paulus. Hans kraftgärningar och under omnämnes först i samband med missionsresorna.

Gud följer, tycks det, här som i övrigt principen att ge "större" gåvor åt dem, som är trogna i det lilla. Därför har vi väl ännu sett under och tecken endast till en ringa del av den omfattning, som Ordet tillåter oss tro är möjligt. Och ordningsföljden är nu som på Stefanus tid gott anseende och ett liv i Andens fullhet, sedan också under och tecken.

Andlig extremism och effektsökeri är fyrverkerier utan värme. I sådana miljöer mognar ingen frukt. Men behåller vi Ordet i rättsinniga hjärtan, skall vi bära mycken frukt. Då skall vi få se mycket mer av de smakprov vi hittills fått.

Jag tror att det växer upp många träd i dag, som är planterade vid vatten, som rotas och grundas och bär frukt. Jag tror, att Kristus håller på att ta gestalt i sitt folk, ett folk, som växer upp till manlig mognad intill Kristi fullhet. Ju närmare vi kommer den fullheten, desto närmare är vi den apostoliska församlingen, upprättelsens tider och Jesu tillkommelse. Ju mer vi låter Kristus regera våra hjärtan, desto mer får vi själva uppleva av honom. Ju mer världen identifierar oss med Jesus, desto fler under och tecken får den se ibland oss. Låt oss fortsätta framåt. Vi är på rätt väg. Och snart är skaran fulltalig och bruden får flytta. —

Ty se, brudgummen kommer. Maranata!

Per-Olov Fägerholt

"Vad gör det när jag har Jesus med mig..."

des då in i Maranata-väckelsen steg för steg. Jag är nu 13 år och får utav nåd vara med och tjäna Gud i mötena.

På annandag jul hade vi möte här i Arboga. Jag var som vanligt med bland sångarna och på det sättet fick mina skolkamrater också reda på var jag tillhörde. —

— Nog hånar de mig ibland, men vad gör det när jag har Jesus med mig. Min önskan är att få vara Hans och tjäna Honom.

*Fridshälsningar
Rigmor Fägerholt*

Som liten flicka fick jag uppleva frälsning och en tid där-
efter fick jag gå dopets väg.

1963 döpte Gud mig i den Helige Ande. På hösten mötte mina föräldrar Gud på nytt. Vi för-

VÄNTAR DU JESUS VARJE DAG?

"Han som betygar detta säger:

'Ja, jag kommer snart.'

Amen. Kom, Herre Jesus!" Upp. 22: 20.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

HS-skivor 7:— pr st.

HS 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Sång av Vivian Mårtensson.

HS 200. Guldgrävarsången/Jag var borta ifrån Herren. Sång av Donald Bergagård.

HS 202. My God is Real/I shall not be moved. Donald Bergagård och The Brothers.

HS 160. Uti såraregnet tid/Gud var tack och lov. Sång av Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson.

HS 181. Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där. Sång av Erik Gunnar Eriksson.

HS 176. Gud är densamme som fordom/Ovan där. Sång av Donald Bergagård.

HS 186. Bönevägen/Glad jag sjunger. Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.

HS 197. Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår. Sång av Donald Bergagård.

HS 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duettssång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

HS 201. Over in the Glory land/The King and I. Gospelsånger sjungna av Donald Bergagård. Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson och Kurt Peterzén.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert själavinnarnät har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling à 34:50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

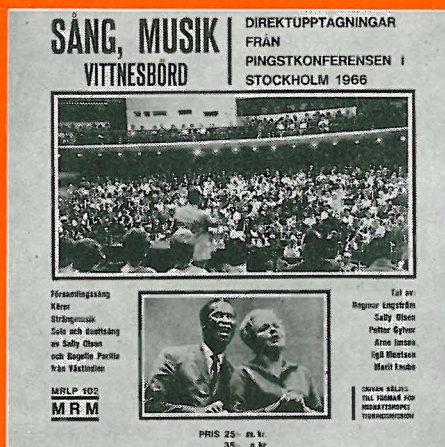
Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

**STÖD MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION
GENOM ATT KÖPA LP-SKIVAN**

*med direktupptagningar
från Pingstkonferensen i Stockholm*

SÅNG MUSIK VITTNESBÖRD

**Församlingssång
Körer
Strängmusik
Solo o. duettsång
av Sally Olsen
o. Rogelio Parilla
från Västindien**

**Tal av :
Dagmar Engström
Sally Olsen
Petter Gylver
Arne Imsen
Egil Mentsen
Marit Laubo**

Pris 25:-

VINSTEN GÅR TILL TIDNINGSMISSIONEN

BESTÄLL DEN REDAN I DAG!

(Använd talongen på föregående sida)